

Una democràcia deter

Francesc Triay és el president del grup parlamentari socialista al Parlament balear. El PSIB-PSOE, principal partit de l'oposició, tindrà el seu congrés aquest cap de setmana, a poc més d'un any vista de les eleccions del 95, i Triay serà qui probablement s'enfrontarà a Canellas.

—*En el congrés federal del PSOE el PSIB s'ha quedat sense ningú a l'executiva federal, quan abans n'hi tenia un. Hi ha acusacions de boicot a la candidata Teresa Riera. Acusacions que impliquen militants crítics envers l'actual direcció del PSIB. Tot plegat no és una situació molt tensa a les portes del congrés del PSIB-PSOE?*

—Es lògica una certa tensió abans del congrés. És cert que hi havia la possibilitat que Teresa Riera entràs a l'executiva federal. Les negociacions varen ser molt intenses i el sector renovador hagué de cedir en el punt de la incorporació de Teresa Riera. La corda es va trencar pel punt més fluix. És evident que a les Balears som una organització petita i també és clar que Riera no era una de les persones de més pes. Que hi havia gent del PSIB a qui no agradava la idea que ella hi entràs? Crec que és cert, però no tingueren oportunitat d'influir en aquesta exclusió, deguda a una negociació molt més ampla.

—*Realment hi ha tanta crispació al PSIB abans del congrés com diuen les informacions?*

—La premsa dona una sensació de crispació fomentada per una de les parts, la més minoritària. De totes maneres, ara estam en ple procés de calmar aquestes situacions i d'intentar de sortir del congrés amb la màxima cohesió per afrontar les pròximes fites electorals.

—*Tancarà el congrés la crisi oberta per la pèrdua de les eleccions del 91 i la dimissió i substitució de Nicolau Llaneres com a portaveu a l'Ajuntament de Palma, i de Francesc Obrador com a portaveu parlamentari?*

—Això que diu són fets reals i decisions preses després de veure els errors comesos en la confecció de les llistes a l'Ajuntament de Palma i al Parlament. A Palma és on hi hagué el retrocés important, però crec que hi ha indicis de recuperació política. Tot i la pèrdua de Palma, les nostres organitzacions a la part forana de Mallorca demostraren que estan en situació creixent. Però, bé, això que vostè deia és un poc el resum d'aquests més de dos anys i que ara s'ha de tancar ja definitivament en el congrés. Crec que amb els canvis que

A les portes del congrés del PSIB-PSOE, Francesc Triay, president del grup parlamentari socialista, fa una valoració dels resultats del recent XXXIII congrés federal i encara ja les eleccions autonòmiques del 95 amb greus acusacions de corrupció i clientelisme contra el Govern balear presidit per Gabriel Cañellas.

hem fet tant al Parlament com a l'Ajuntament es veu, es transmet, una nova actuació, especialment al Parlament, on s'ha reanimat considerablement la feina dels nostres diputats.

—*La desaparició política de persones importants dins el PSIB, com Raimon Aguiló, Nicolau Llaneres o Francesc Obrador, no és un greu entrebanc?*

—Hi ha persones que s'autoexclouen perquè, pels motius que sigui, decideixen que el seu cycle polític s'ha acabat o perquè, senzillament, volen fer una pausa en la seva activitat política. Altres persones no han respost a les responsabilitats que tenien assignades. Llaneres per pròpia decisió personal i altres [Obrador] per decisió col·legiada del grup varen ser substituïdes. Pens que tot això s'ha d'interpretar com una actuació quirúrgica, traumàtica però necessària, precisament per a reprendre el pols polític i tenir una influència creixent dins la societat. Si tot això ho confirma el congrés, jo crec que no ha de tenir cap efecte negatiu, sinó tot el contrari. Més negatiu seria de persistir en els errors comesos i no tenir capacitat de reacció per a resoldre'ls.

—*D'aquí a poc més d'un any hi haurà eleccions autonòmiques i municipals i la sensació generalitzada és que tornarà a guanyar el PP, que sembla convertir-se en hegemònic.*

—És una sensació que és lluny de la realitat. El PP governa des de fa onze anys gràcies al suport d'altres partits, UM o CDS, i la seva majoria sempre ha estat molt ajustada. La situació real és molt equilibrada, lleugerament escorada cap a la dreta, però en tot cas perfectament reversible.

—*Malgrat tot, el PP guanya elecció darrera elecció*

—És cert que té un electorat important, si bé no hegemònic. Però aquestes victòries també responen a la política que ha fet Canellas de penetració social a través dels pressupostos de la comunitat autònoma. Ha creat un teixit associatiu, una xarxa d'influències que realment té importància i que es demostra eficaç. Canellas mai no ha provat de prendre decisions de futur, de planificació, que harmonitzassin els interessos del conjunt de la societat. El que ha fet és prendre decisions innòcues, que no provocassin cap reacció negativa, o bé ha postposat tota decisió. Per això no tenim una política d'ordenació del territori, ni del turisme... Únicament està pendent de la conjuntura econòmica, per si és bona per a enfilarse al carro de l'èxit, el qual no és degut al seu govern.

brada

—Tot i aquestes crítiques, que es repeteixen al llarg dels anys, Cañellas guanya i l'oposició només critica, com sol recordar ell mateix.

—Això forma part d'aquesta idea que ell guanya per golejada, quan en realitat guanya per penal injust i fora de temps. Però el que cal és continuar denunciant la mala gestió econòmica que duu a augmentar els impostos per pagar els deutes i que prové de tot aquest muntatge d'empreses públiques cadòticament administrades que ha creat aquest govern *liberal*. No és només això. És que actualment a les Illes les bases de la democràcia es troben deteriorades per una manca de transparència de la gestió pública, per una manca d'incompatibilitats en les persones que exerceixen la funció pública, perquè el Parlament no està en condicions de controlar, i fins en fan befa; les institucions no es desenvolupen, es creen lleis que el Govern no s'amaga de dir que no aplica...

A més, a les Balears es produeix un fet molt greu, que és que els ciutadans són tractats desigualment, segons la seva posició política amb relació al Govern: ja ningú no confia que una oposició o un concurs de la comunitat es resolgui en funció dels mèrits i amb equitat, sinó que tothom sap que les places ja són donades. Tot plegat provoca un cert pessimisme social que no hem de deixar que es convertesqui en fatalisme, menfotisme o impotència entre el poble. És una situació perfectament canviable, amb una mínima variació de l'electorat cap a les forces progressistes.

—Em diu que el Govern de Cañellas és corrupte?

—Ho podria dir, t'ho puc dir, sí. Però pens que donar la idea general devalua la idea concreta que explic. M'estim més d'explicar-ho concretament: aquí ningú no guanya un lloc de feina a la comunitat autònoma pels seus títols i mèrits, sinó per la seva relació familiar o política. Això s'entén molt més que no dir que és una administració corrupta. S'entén perfectament que el sistema de contractació d'obres i serveis no és transparent, que no és igual per a tothom, que hi ha obres que quan es contracten ja són fetes. En el fons el que hi ha és un concepte diferent de la política: les esquerres l'entenen com una manera de canviar, de planificar per millorar, i la dreta senzillament l'entén com una manera d'aprofitar-se'n i de mantenir-se en el poder. Això és el que veim a les Balears després d'11 anys de govern de Canellas.

Miquel Payeras

"La situació real és molt equilibrada, lleugerament escorada cap a la dreta, però en tot cas perfectament reversible."